

Grängsjö Bladet

Grängsjö Byalags informationsblad

Redaktion: Sven Erik Nordin

Postus Öhman

Olo Wahlman

Jagrid Berglund

Nr 10

Årgång 1 December 2010

Den lille gubben

Ett märkligt möte

En grå liten gubbe med skinnmössan långt nerdragen stod illmarigt plirande vid husknuten... Han var så liten att den fotsdjupa snön nådde honom upp över knäna, och hans långa vita skägg släpade nästan i snön. Jag hade just kommit ut, och eftersom jag varken sett eller hört någon komma, så var jag alldeles oförebred på att möta någon. Det var nästan litet spöklikt, och att den till synes mycket gamle gubben inte var större än ett barn förstärkte intrycket. Vem var han, varifrån kom han, och vad ville han? Det var i mitten av december, klockan var bara sex på morgonen, och det var fortfarande ganska mörkt ute. Vad kunde det vara för märklig gubbe, som kom på besök vid den här tiden på dygnet? Och varför stod han där vid knuten i stället för att komma fram till trappan?

En massa frågor surrade runt i huvudet på mig, medan jag betraktade figuren. Jag var helt oföberedd på att möta någon. När jag inifrån hade tittat genom köksfönstret ner mot den snötäckta Gränsejön och sett vägbelysningens pärlband av lampor på andra sidan, kunde jag inte tänka mig att jag skulle träffa någon direkt ute på gården – inte vid den här tiden. Termometern visade också nästan minus tjugo grader, så det var ingen temperatur som man bara var ute och promenerade i, om man inte hade något ärende. Och varför stod gubben ute i snön, intill husknuten, och inte på den uppskottade gårdsplanen? Och han sa ingenting, plirade bara mot mig med ögon som knappt syntes under skinnlurvans kant. Men det var ett godmodigt plirande, nästan som om gubben var full i skratt...

Efter några sekunders tystnad fick jag i alla fall fram ett "God morgon"!...

– God morgon, svarade gubben. Rösten lät litet skrovlig och var märkligt djup med tanke på hans storlek. En riktig basröst, som man inte väntade sig från den ganska späda lilla figuren.

– Det är kallt i dag, sa han vänligt, och det var onekligen en väldigt naturlig kommentar...

– Äre inge barn däri skolan i Gränse länger? sa plötsligt gubben...

– Nej skolan las ner för över femtio år sedan, svarade jag.

– Jasså, jaha... Femti år sen... Gubben skakade litet på huvudet

Först nu tänkte jag på hans genuina dialekt. Det lät riktigt "gammaldags", litet som farmor och farfar pratade, äkta "gnarschpska" fast mer ålderdomligt på något sätt. Jag undrade hur gammal gubben var egentligen.

– Gån't döm i skolan nu länger barna då e?

– Jo, döm får åka ner till Gnarp.

– Te körkbyn då?

– Ja, det kan man säga. Skolan ligger inte så långt från kyrkan.

– Småbarna å?

Gubben verkade bekymrad och skakade långsamt på huvudet igen.

– Å kapelle nerlagt å?

Nja, det är inte så mycket gudstjänst och predikningar där längre. Men byalaget har övertagit själva byggnaden och har olika sammankomster där. Det har blivit byns samlingslokal.

– Samlingslokal?

Han såg frågande ut.

– Ja, vi samlas där ibland, har kurser och så... Och varje vecka under vintern träffas vi bara för att prata och dricka kaffe och vara tillsammans en stund.

- Kaffe ja, sa han drömmande... Har du nå kaffe?
- Jo, nog har jag väl kaffe, svarade jag. Skall jag sätta på pannan?
- Jo, nog vore hä gött me lite kaffe...
- Jamen kom in då, så kokar jag litet kaffe! Jag började bli riktigt nyfiken på gubben och ville gärna se honom i riktig belysning. Här ute var det fortfarande litet skumt.
- Sätt på kaffe du, så köm ja snart, sa gubben...

Litet undrande gick jag in och satte på kaffepannan och väntade på att den lille gubben skulle komma efter. När kaffet hade kokat upp och han fortfarande inte syntes till, gick jag ut på trappan för att se vart han tagit vägen. Han syntes inte till... Och när jag gick bort till knuten, där han stått, så kunde jag se hans spår från knuten ut på gårdsplanen och bort mot vägen. Men det syntes inga spår fram till den plats där han stått, när jag pratade med honom! Från andra hållet var snön aldeles orörd! Jag tittade mig omkring, men det fanns inga spår någon annanstans i snön utanför den uppskottade gårdsplanen.

När jag gick in igen, kände jag mig underlig till mods. Visserligen hade gubben verkat märklig, som nedfallen från en annan tid, men ändå hade jag ju sett honom, sett hans pigga ögon, luvan och det långa skägget, som nästan nådde ner till snön. Och jag hade hört hans röst, pratat med honom! Och nu hade han tydligen förvunnit längs vägen - utan att bry sig om det kaffe han bett om... Vem var han? /SE (forts. följer ev.)

Aktiviteter mm

Studiecirkeln om Grängsjö hus och gårdar tar ”jullov” och startar igen på det nya året.

Öppet hus i kapellet fortsätter som vanligt varje helgfri onsdag kl. 11.00, om inget annat meddelats.

Tomten kommer förstås på julafton

De som vill träffa honom ”i verkligheten” samlas vid Innigårn klockan 11.00 Julaftons förmiddag. Vi tar därifrån en promenad för att hitta tomten. På vägen kanske vi passerar någon pulkabacke - så ta gärna med pulkan! Alla barn mellan 0 och 100 år välkomna! Det blir samma procedur som tidigare år (”the same procedure as last year”).

Den som undrar något omkring detta kan ringa **Anna, tel. 0652-21245**.

Julgröt med skinkmacka

Onsdagen den 15/12 serveras julgröt o skinkmacka på kapellet,
kl. 16.30 - 19.00. Anmälan senast måndag 13/12 till

Inga-Greta 0652-21042, Ellen 0652-21155, Ann-Kristin 0652-14139

Omslagsbilden - från Luciafesten 2010

Sistlidna fredag, den 10/12, firade vi enligt mångårig tradition Lucia i Byalagets lokaler (som fortfarande heter "Kapellet"). Grängsjö-Bladets utsände fanns förstås på plats, varom förstasidans bild vittnar. Ett stämmingsfullt luciatåg var som

Byalagets ordförande, Urban Norlin, hälsade alla välkomna till årets Luciafest

vanligt inledningen till kvällens begivenhet. Sara ansvarade, liksom de senaste åren, för detta, och barnen var mycket duktiga och genomförde allt utmärkt - trots att Lucia själv fick åtskilligt med smält stearin i sitt vackra hår. Därefter följde traditionellt fika, auktion och lotterier. Lokalen var i det närmaste fullsatt, och allt som auktionisten Björn Englund bjöd ut köptes av generösa gäster - även om några föremål som krävt åtskilliga timmars arbete såldes för mycket låga priser. Möjligen kan denna möjlighet till osannolika "fynd" göra att minst lika många kommer till nästa års Luciafest! Ett stort tack till alla som jobbat för att göra denna fest möjlig!

Utfört arbete

Köksavdelningen har fått en välbehövlig modernisering. Bl.a. ny toalett och nytt tvättställ, och framför allt har en varmvattenberedare installerats. Rinnande varmt vatten i köket - självklart i de flesta hem - finns nu även i vårt kök! Detta underlättade förstås bl.a. för dem som jobbade i köket under Luciafesten. Flitiga byalagsmedlemmar har bl.a. tillverkat kvastar, bakat tunnbröd och stöpt ljus (och allt gick åt vid Luciafesten).

Teater

Blå Gården har uttalat intresse för ett samarbete runt olika teateruppsättningar. Byalaget är berett att inleda ett sådant samarbete. Mer kultur till Grängsjö - och chans att få tillskott i kassan. Mer information kommer...

Speltvetebröd

Vid sistlidna "månadsmötet" (6/12) bjöd Åsa Wassberg Englund på bröd, bakat på egenodlat speltvete. Bakat hade Inga-Greta gjort. Speltvete är en ursprunglig art av vete, med större andel protein och mindre andel kolhydrater, vilket i de flesta avseenden är en fördel. Speltvete sägs också ha lättare att fördras av allergiker, även om det innehåller lika mycket gluten som traditionellt vete. Hur som helst var brödet väldigt gott! Något av samma bröd, nu bakat av Gunnel Östman, såldes också på Luciafestens auktion!

Nytt namn på kapellet:

Några namnförslag har inkommit - från nuvarande och f.d. Grängsjöbor: **Bystugan, Gränseträffen, Slottet, Lyftet, Rönnbacken, Klippan, Hyllan, Röda Huset...** Fler förslag?